

Tanguero's over de tango

Eric Jørrissen dansschool El Corte, Nijmegen.

'Tango loopt parallel aan het leven. Waarom zou je willen stoppen met leven, kun je mij dan ook vragen! Tango is om leren gaan met je zwakheden, deze onder ogen durven te komen, het omgaan met intimiteit. Het zal nooit zo zijn dat ik in de tango een moment zal hebben van nu weet ik alles, nu ken ik het.

Als ik in Buenos Aires dans heb ik geen werklast, ik hoef dan geen gastheer te zijn. Verder bevalt Berlijn me heel erg goed, vooral omdat je bijna elke avond de keuze hebt uit meerdere salons. Köln is ook een fijne salon, fijne mensen, prettige sfeer, je hoeft hier niet je geld of je tijd eruit te dansen. De tango gaat om jezelf presenteren. Macho hoeft niets te maken te hebben met de rol van leiden of volgen, maar met je plaats innemen. Er bestaat misschien het beeld van een ruwe initiator en een slaafse volger, maar dit is meer 'macho'ïsme. Een echte macho weet precies wat hij doet en krijgt het ook nog eens voor elkaar.'

Frederic Langard fotograaf en tangodanser uit Parijs. Hij vindt in de tango het delen van emotie het belangrijkste. 'Dit is nergens anders mee te vergelijken, maar hangt wel sterk van de partner af. Hiermee kan de dans sensueel zijn, of kan hij zich één voelen, zonder grenzen, of met de partner als grens.' Tegenwoordig zijn relaties niet duidelijk gedefinieerd, volgens Frederic, maar in de tangodans kunnen mannen en vrouwen iets terugvinden van hun rol tegenover elkaar. 'Voor de buitenstaander kan die mannelijke rol macho overkomen, de verschillen tussen mannen en vrouwen lijken duidelijker naar voren te komen in de tango. Als je zelf danst, is het echter mogelijk plezier te hebben zonder juist het gevoel te hebben in een rol te zitten, en voor beiden geldt dat teveel dominantie of een gebrek aan respect van de partner niet geaccepteerd wordt.' De beste tangoplek is voor Frederic aan de Seine in juli en augustus, dan is er verder ook weinig te beleven op tangogebied in Parijs.

Liesbeth Menken geeft les in Deventer en Zwolle bij Tango Abrazo en danst al meer dan 10 jaar. 'Nadat ik vele soorten dans had geprobeerd, vond ik tien jaar geleden de tango. Voor mij is tango dé dans van contact, binnen de abrazo, de omarming van twee mensen. Contact met jezelf en met je danspartner, om samen te komen tot een synthese van passie, muziek en vorm, van leiden en volgen, overgave en eigen kracht, c.q.

op eigen benen staan. Ik word ook erg geïnspireerd door de muziek, en als je dit samen zoervaart, dan voelt dat heerlijk. Ook de overgave is fijn, de wereld bestaat op dat moment uit die ene dans met die persoon. Het vervloeien dus met de danspartner en de muziek, dat zorgt ervoor dat je echt in dat moment leeft.' Macho is voor Liesbeth:

'Een man die echt op mij af/door mij heen durft te dansen; een man die iets kan met mijn energie en mijn erotiek, die dat aankan en er zelfs antwoord op geeft; een man tegen wie ik me lekker aan kan vleien, op en top vrouw en vrouwelijk kan zijn; een man die mij echt in zijn armen neemt.'

Bigi, dansschool La Zapada. 'Ik dans het prettigst in Turkije, de plaatselijke scene daar is jong, de mensen zijn enthousiast. Verder in Buenos Aires, met wat oudere mannen, die doen niet zo moeilijk, hoeven zich niet meer te bewijzen. Tenslotte dans ik graag in de boksschool in Amsterdam als het niet te druk is, vanwege de sfeer.

Tango is zo'n belangrijk onderdeel van mijn leven, ik weet eigenlijk niet wat ik zonder zou doen. Het is de veelzijdigheid, en bovendien is het nu mijn brood. Ik heb er eerlijk gezegd nooit over nagedacht om te stoppen.

Ik vind het mooi hoe macho-zijn op een natuurlijke manier in de Zuid-Amerikaanse cultuur verweerd zit. Hier is de vrouw ook macho, anders werkt het niet. Toen ik de eerste keer in Buenos Aires was, vroeg ik de wat oudere mannen waarom de jonge mannen zich zo aanstelden. Zij moeten nog bewijzen dat ze macho zijn, ze gedragen zich meer naar de norm zoals die in hun hoofd zit, dit maakt

DANSEND DE ZEE IN

Bareigenaar Tito spreekt van Johan Cruyff en de andere grote jongens van Barcelona die regelmatig in zijn bar komen om iets te drinken en uit te kijken over het strand. Spaanse billen en de zee achter de boulevard. Cruyff liep op een dag langs en zag zichzelf in een nieuwsuitzending, liep naar binnen en vroeg of de televisie harder gezet kon worden. Vervolgens bekritiseerde hij zijn uitspraken in perfect Catalaans. De bar lag aan zijn voeten zoals later heel Catalunya. Verderop ligt restaurant El Retiro met een magnifiek uitzicht op de Middellandse zee, een trap naar beneden geeft toegang tot een klein strand. Tito's bar en El Retiro liggen in het oude gedeelte van Sitges, de satelliet-badplaats van Barcelona.

In Sitges vind jaarlijks een internationaal tangofestival plaats en op de tweede avond is er de mogelijkheid om met blote voeten op het afgekoelde zand danspassen te proberen. Een stel trekt de stoute schoenen aan, ontdoet zich van de nodige kledingstukken en danst de zee in, tot dat alleen de hoofden nog te zien zijn, elkaar diep in de ogen kijkend en lachend omdat op deze diepte het dansen niet meer mogelijk is. De laatste avond van het festival treden Omar en Alejandra op, een toppaar uit Buenos Aires. Het wordt het meest indrukwekkende optreden dat ik tot dan toe heb mogen ervaren in mijn tangoleven. Hier is werkelijk sprake van het slijpen der messen, flietsende benen als lemmeten, een ultieme techniek gekoppeld aan gratie en snelheid. Een fiere Omar als symbool van onverzettelikheden en trots, een spel van kracht en plotselinge zachtheid. Alejandra dartelt en stopt Omar af als zij wil. De volger als leider en omgekeerd. Het paar genereert een passie en energie die de hele zaal doen exploderen na het laatste nummer. Alejandra omhelst huilend onder het neerkomen van een donderend applaus enkele verbijsterde toeschouwers, alsof ze de zelf opgeroepen emoties even niet aankan.